

[Ingerlise Koefoed]

Men der kom altså ikke noget, og så syntes vi, at nu kunne det altså være nok, og derfor stiller vi dette forslag, som jeg da også regner med at vi får vedtaget, så det kan træde i kraft fra 1991.

Og så vil jeg godt sige, uden at ministeren skal føle sig forpligtet til at gå op og være vred over det, at jeg synes faktisk, denne regering har lidt for små sko på, når det drejer sig om kulturpolitik. Tænk, hvor mange mennesker det her vedrører! Tænk, hvad det betyder for velbefindendet, for udviklingen og sådan noget. Tænk, hvad det kan betyde til sin tid for at få et bedre bruttonationalprodukt, eller hvad det nu er, vi altid skal snakke om her. Så tag dog lidt større sko på og se at få gjort noget ved det.

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Fru Ingerlise Koefoed fristede mig over evne. Jeg skal ikke gå ind i en debat, vi har haft ved så mange andre lejligheder, men lige bestemt på dette område, hvor vi taler om musiklovens frie midler, er der inden for de sidste godt og vel 3 år tale om en stigning på 43 pct. – 43 pct.! – bare på det ene område, som vi nu taler om her. Jeg mener faktisk ikke, man stadig kan postulere, at denne regering ikke er positivt indstillet over for kulturlivet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven og fotografiloven. (Vederlagsordning for uindspillede bånd).

Af Søren Hansen (S) og Ingerlise Koefoed (SF) m.fl.

(Fremsat 8/2 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Kulturministeren (Ole Vig Jensen):**

Jeg skal kun gøre nogle få bemærkninger til det forslag, som her er fremsat af Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti. Sagen er jo kendt fra tidligere drøftelser og har været på dagsordenen efterhånden en hel del år.

Jeg har tidligere tilkendegivet, at jeg er meget opmærksom på de problemer, som opstår i forbindelse med de private indspilninger. Jeg har også sagt, at det ser ud til at være et voksende problem, og derfor er der god grund til at gøre sig overvejelser om, hvordan vi kan tilgodese ophavsretsindehaverne eller interessenterne lige bestemt på det her område.

Men som jeg har sagt ved andre lejligheder, er tiden ikke til at tage dette isolerede initiativ nu, om end jeg vedkender mig problemstillingen. Det hænger sammen med, hvad jeg også tidligere har nævnt, at vi venter på ophavsretsudvalgets endelige betænkning. Denne gang kan jeg sige: Nu kommer den.

Ophavsretsudvalget har afholdt sit afsluttende møde den 5. marts i år, og det vil sige, at vi inden for overskuelig tid, måske en måneds tid, vil kunne se betænkningen på tryk.

Tanken om at afvente den pågældende betænkning har ikke speciel tilknytning til forslaget isoleret set. Det er jo rigtigt, som det er fremhævet ved andre lejligheder, at der allerede ligger en betænkning fra 1982, som, hvis jeg husker ret, har behandlet spørgsmålet om en vederlagsordning for uindspillede bånd. I den forstand er problemstillingen ikke ny. Men på det tidspunkt, hvor jeg overtog ansvaret for Kulturministeriet i en periode, var vi så tæt på afslutningen af dette meget omfattende arbejde – som i øvrigt har været i gang i 15 år, hvor ophavsretsudvalget ikke bare har ruget stilfærdigt bag lukkede døre og vinduer, men har afgivet en række delbetænkninger undervejs – at den endelige betænkning altså kommer nu.

Jeg mener, at der nu er grund til, at vi på dette område lægger op til en overordnet og gennemgribende revision, hvor vi måske også får behov for at foretage en prioritering af en række forslag, som må forventes at skulle nyde fremme, når vi nu endelig går i gang med behandlingen af betænkningen. Jeg vil gerne endnu en gang